

عنوان مقاله:

نقش الگوسازی در رشد و سقوط انسان

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 32، شماره 1 (سال: 1379)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

سید مهدی صانعی - دانشکده الهیات، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

"همانند گرایی" واژه ای است که در مکتب روانکاوی "فروید" به کارفته است. اوروان را به سه سیستم تقسیم کرده است: الف-"اید"(نهاد)ب-"سوپرایگو"(ابرمن)ج-"ایگو"(من یا خود)"ایگووظیفه ایجادتعدادل بین دنیای واقعی"اید"و"سوپرایگو"را بر عهده دارد.به نظر وی به وسیله"همانندگرایی"شخص خودرا به طور ناخودآگاه باشخاص و افرادی که در نظرشش ایده آل و برجسته اند،تطبیق می دهد.واژه "ناخودآگاه"درمکتب فروید با آنچه در مکاتب دیگر به کارمی رود بسیار متفاوت است.منظور او از"ناخودآگاه"این است که"ایگو"می خواهد ناآگاهانه برای رهایی از کشمکشهای درونی،در ذهن هماهنگی ایجاد کند.اما در بعضی از مکاتب و همچنین در برخی از روایات کلمه "ناخودآگاه"درموردی به کار می رود که تمایلات فطری در نهاد انسان وجود دارد که سبب می شود در موارد خاص آدمی را برای تحقق هدفی به فعالیت وادارد.مثلا کودکان به طور ناخودآگاه از بزرگترها تقلید می کنند واز ایشان درباره مجهولات سوال می کنند.معلمان برای شاگردان الگو هستند.پیغمبر اسلام برای جوامع بشری الگوی و مقتد است.برای نمونه شمه ای از اخلاق و رفتار رسول اکرم(ص)نقل شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1464653>

